

ບົດຮຽນທີ 8 - ຄວາມພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ

ໃນບົດຮຽນທີ່ຫ້າ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສັງຄົມຮຸນແຮງຜູ້ບໍລິສຸດ. ບົດຮຽນທີ່ຫົກໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າ ບາບກໍາ ເຮັດໃຫ້ເກີດການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງ - ຄວາມທຸກທໍລະມານນິລັນດອນໃນນາລົກ. ມີຂ່າວປະເສີດໃນບົດຮຽນທີ່ເຈັດ; ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໄຖ່ໂທດສໍາລັບບາບກໍາຂອງພວກເຮົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າ

ພຣະຄຣິດຊົງຕາຍເພື່ອບາບຂອງມະນຸດທຸກຄົນ, ພຣະຄໍາພີສອນວ່າ ມະນຸດຫຼາຍຄົນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະໄພບາບກໍາຂອງພວກເຂົາ. ຜູ້ຊົນທັງຫຼາຍຈະທົນທຸກທໍລະມານໃນນາລົກຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

ແມ່ນໃຜຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນຈາກນາລົກແດ່? ທ່ານຈະລອດພົ້ນຈາກນາລົກໄດ້ແນວໃດ? ໂດຍທາງໃດທາງໜຶ່ງ, ມະນຸດທຸກຄົນຮູ້ດີເຖິງບັນຫາບາບກໍາ

ແລະຄວາມຕ້ອງການຄວາມລອດພົ້ນຈາກບາບກໍາຂອງພວກເຂົາ. ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນພວກເຂົາອາດຈະຮູ້ສຶກຜິດ, ຕົກຕໍ່າ, ໂດດດ່ຽວ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກຽດຊັງ, ສິ້ນຫວັງ, ພາຍໃນເປົ່າວ່າງ, ແລະອື່ນໆ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ

ມະນຸດຈຶ່ງກໍາລັງຊອກສະແຫວງຫາຄວາມລອດພົ້ນຈາກບັນຫາ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກໃນແງ່ລົບຂອງພວກເຂົາ. ບາງຄົນກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງພໍ ທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ບັນຫາແມ່ນຄວາມບາບທີ່ແຍກພວກເຂົາອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ພວກເຂົາຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ຕໍ່

ໄປນີ້ແມ່ນບາງວິທີທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼືຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຂົາ:

- 1) ສາສະໜາ, ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ການປະຕິບັດສາດສະໜາໃດໜຶ່ງຈະມີຜົນໃຫ້ບາບກໍາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ພວກເຂົາ ອາດຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດສາດສະໜາຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ໄປໂບດ (ຫລືວັດ), ມອບເງິນໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຂົາ, ອະທິຖານ, ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ, ຮັບພິທີສິນມະຫາສະນິດ, ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ, ການຖືສິນອົດອາຫານ, ແລະອື່ນໆ.
- 2) ການເຮັດດີ, ຄວາມເຊື່ອທົ່ວໄປຄື ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກບາບກໍາຂອງພວກເຮົາຖ້າຫາກພວກເຮົາປະຕິບັດ ການ ເຮັດດີທີ່ພຽງພໍສົມຄວນ. ອັນນີ້ອາດລວມເຖິງການພະຍາຍາມຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດສິບປະການ, ພະຍາຍາມດໍາເນີນຊີວິດທີ່ດີ, ຮູ້ສຶກເສຍໃຈກັບຄວາມບາບຂອງທ່ານ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະລົບລ້າງບາບບາງຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ, ການເອົາເງິນໄປໃຫ້ ໂບດຂອງທ່ານ ຫຼື ຄົນທຸກຍາກ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງຄວາມກະລຸນາຕໍ່ທຸກຄົນ, ແລະອື່ນໆ.
- 3) ບັດຊະຍາ ແລະຈິດຕະສາດ. ບັດຊະຍາແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ຮັບບັນຍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍໃນການຄູ້ດ. ນັກບັດຊະຍາໃຊ້ເວລາຄິດຫຼາຍກ່ຽວກັບຄໍາຖາມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: "ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງຢູ່ທີ່ນີ້?"; "ຂ້ອຍແມ່ນໃຜ?"; ແລະ ຈິດຕະວິທະຍາແມ່ນການສຶກສາກ່ຽວກັບຈິດໃຈ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອງມະນຸດ. ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ບັນຫາຂອງ ພວກເຂົາສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ການຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໂດຍຄວາມພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈຕົວເອງ ແລະໂດຍ

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາເພິ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ພວກເຂົາສາມາດໄດ້ຮັບ ໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາເອງ, ແຕ່ ບໍ່ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍໃນພຣະຄໍາພີ.

- 4) ຄວາມສຸກ. ຄົນອື່ນພະຍາຍາມເອົາຊະນະຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ, ຄວາມຊົມເຊື່ອ ແລະຄວາມໂດດດ່ຽວໂດຍການເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກ ເຂົາມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສຸກ ຫລືເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ສຶກດີ. ອາດຈະມີການສະສົມເງິນ, ການດື່ມເຫຼົ້າ, ເສບຢາເສບ ຕິດ, ຊອກຫາຄວາມສໍາພັນທາງເພດ, ອຸທິດຕົນເອງເຕັມທີ່ກັບອາຊີບຂອງທ່ານ, ເຜີດເຜີນກັບດົນຕີ, ກິລາ, ສິລະປະ ແລະຮູບແບບ ອື່ນໆ ຂອງຄວາມບັນເທີງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ສຶກດີຂຶ້ນໃນເວລາສັ້ນໆ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດຜູ້ໃດເລີຍຈາກ ນາລົກ ຫລື ນໍາຄວາມສຸກນິດລົ້ນມາໃຫ້.

ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະຕິບັດ

ພຣະຄໍາພີເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບ 4 ວິທີທີ່ມະນຸດພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ ຫລືຮັບຄວາມລອດພົ້ນ? "ດ້ວຍວ່າ, ຊຶ່ງເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງໃຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນ ກໍຍ້ອນ ພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າເຮັດເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ ໃຫ້. ຄວາມພົ້ນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໄດ້ມາຍ້ອນການປະຕິບັດຂອງພວກເຈົ້າເອງ ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດ ຜູ້ໜຶ່ງອອດໄດ້" (ເອເຟໂຊ 2: 8-9). ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ໂດຍພຣະຄຸນ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍການປະຕິບັດທາງສາສະໜາເຊັ່ນ: ການໄປໂບດ, ການອະທິຖານ, ຫລືການຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນໍ້າ. "ສ່ວນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສການປະຕິບັດ ແຕ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນ ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງໃຜດຄົນບາບ ໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທໍາ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນ ກໍຖືໄດ້ວ່າເປັນຄົນ ຊອບທໍາ" (ໂລມ 4:5). ພຣະຄໍາພີບໍ່ໄດ້ສອນວ່າ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະໄພບາບກໍາຄົນທີ່ພະຍາຍາມຮັກສາພຣະບັນຍັດສິບປະການ, ຮູ້ສຶກເສຍ ໃຈກັບຄວາມບາບຂອງພວກເຂົາ ຫລື ພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງຄວາມກະລຸນາຕໍ່ຄົນອື່ນ. ພວກນີ້ລ້ວນແຕ່ແມ່ນການປະຕິບັດຂອງມະນຸດ (ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ) ແລະ ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າ ຄວາມລອດແມ່ນ "ສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ." ການພະຍາຍາມເປັນຄົນດີ ບໍ່ເຄີຍພຽງພໍຈັກເທື່ອ. ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ, ທ່ານຈະຕ້ອງຮັກສາກົດບັນຍັດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າງສົມບູນແບບຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ. "ດ້ວຍວ່າ, ທຸກຄົນທີ່ອາໄສການປະຕິບັດຕາມ ກົດບັນຍັດ ກໍຢູ່ໃຕ້ຄໍາສາບແຊ່ງ ຕາມທີ່ມີຄໍາ ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, "ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມທຸກຂໍ້ ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກົດບັນຍັດ ກໍຢູ່ໃຕ້ ຄໍາສາບແຊ່ງ" (ຄາລາເຕຍ 3:10). ຜູ້ໃດທີ່ຜ່າຜົນກົດບັນຍັດຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດໃນຖານ ຜ່າຜົນກົດບັນຍັດທັງໝົດ" (ຍາໂກໂບ 2:10). ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຊື່ອພັງກົດບັນຍັດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເໝີໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍທາງນີ້. ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນໄດ້, ແຕ່ທາງກົງກັນຂ້າມ ພັດຢັງຍືນວ່າ ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບ (ເນື່ອງຈາກ ພວກ ເຮົາທຸກຄົນບໍ່ເຊື່ອພັງຄໍາສັ່ງຂອງພຣະອົງ). "ເພາະວ່າ ໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ບໍ່ມີມະນຸດ ຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາດ້ວຍການເຮັດຕາມກົດບັນຍັດ, ເພາະວ່າ ກົດບັນຍັດໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ສັງເກດຮູ້ຈັກຄວາມບາບ." (ໂຣມ 3:20) ມັນຄືຄວາມຕາຍຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຊ່ວຍ ເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ ບໍ່ແມ່ນການຮັກສາກົດບັນຍັດ.

ຄວາມລອດພົ້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

ອີງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມລອດພົ້ນບໍ່ສາມາດໄດ້ມາໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດໃດໆຂອງມະນຸດ. ຄວາມລອດພົ້ນມາຜ່ານທາງ

ຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວ (ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອບວກກັບຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄົນດີ).

"ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ." (ໂຣມ 5: 1).

ການຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທຳນັ້ນຄືການຖືກປະກາດວ່າໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ.

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາມອບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ.

"ໂດຍພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຈະຖືວ່າຊອບທຳໄດ້ ກໍຕ້ອງອາໄສຄວາມເຊື່ອ ນອກຈາກການປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດ" (ໂຣມ 3:28), ການປະຕິບັດກົດບັນຍັດ

(ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ) ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດນຳການອະໄພບາບມາ

ໄດ້. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈ, ຮູ້ສຶກເສຍໃຈ ຫລືໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆ. ຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງໄວ້ວາງໃຈວ່າ

ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ບາບກຳທັງໝົດຂອງເຮົາ

ແລ້ວ. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງ (ຫລືສາມາດເຮັດໄດ້) ເຮັດອັນໃດ

ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ພຣະຄຣິດໄດ້ກະທຳ ແລ້ວຢູ່ເທິງໄມ້

ກາງແຂນ. ຄວາມເຊື່ອຄືການເຊື່ອສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວ. ຂ່າວປະເສີດ (ຂ່າວດີ) ຈາກພຣະເຈົ້າຄື ພຣະຄຣິດໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອບາບກຳຂອງ

ພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາຢຸດໄວ້ວາງໃຈໃນສາດສະໜາ

ຫລືຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດດີ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ,

ພຣະເຈົ້າກໍຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນ. "ພວກເຈົ້າກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອໄດ້ພັງຂ່າວຄວາມຈິງ

ຄືຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຄວາມພົ້ນຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ແລະວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງ

ຈຶ່ງໄດ້ປະທັບຕາໝາຍພວກເຈົ້າໄວ້ ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຈົ້າ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້." (ເອເຟໂຊ 1:13).

ທ່ານໄວ້ວາງໃຈຫຍັງສຳລັບຄວາມລອດພົ້ນຂອງທ່ານ?

ທ່ານເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນໂບດຂອງທ່ານທີ່ຈະຊ່ວຍໄຖ່ທ່ານບໍ່? ເຊື່ອໃນການຮັບບັບ

ຕີສະມາໃນນ້ຳຂອງທ່ານບໍ່? ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເປັນຄົນດີຂອງທ່ານບໍ່?

ການສາລະພາບບາບຂອງທ່ານບໍ່? ມີແຕ່ທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່

ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນ. ທ່ານໄດ້ວາງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄວ້ໃນການຈ່າຍຄ່າໄຖ່ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້

ດ້ຊົງກະທຳຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນເມື່ອພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນ

ເພື່ອຈ່າຍຄ່າໄຖ່ໂທດບາບກຳຂອງທ່ານບໍ່? ຖ້າທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້,

ພວກເຮົາຂໍແນະນຳໃຫ້ທ່ານຢຸດຊົວຄາວໃນຂະນະນີ້ ແລະ

ເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ

ແລະການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ອັນນີ້ເປັນການຕັດສິນໃຈ

ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ທ່ານເຮັດຕະຫຼອດທັງຊີວິດຂອງທ່ານ.

ພວກເຮົາຈະຢູ່ເທິງໂລກນີ້ດົນບານໃດ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກວ່າ ມີນີ້ອາດຈະເປັນມື້ສຸດ

ທ່າຍຂອງຊີວິດຂອງທ່ານກໍເປັນໄດ້. ຢ່າລໍຊ້າ! ຕອນນີ້ຄືວັນແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນ!

ທົບທວນຄໍາຖາມບົດຮຽນທີ 8 - ຄວາມລອດໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ຖືກ ຫຼື ຜິດ

1. ການລົງໂທດຂອງບຸກບຳ ຄື
ການທົນທຸກທໍລະມານຢູ່ໃນນາລົກເປັນເວລາດົນກ່ອນທີ່ຈະໄປສະຫວັນ.
2. ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນ
ຖ້າພວກເຂົາປະຕິບັດສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາຢ່າງສັດຊື່.
3. ຄົນທີ່ສະຫຼາດເຊັ່ນ: ນັກປັດຊະຍາ ຈະມີໂອກາດທີ່ດີກວ່າໃນການຊອກຫາຄວາມລອດພົ້ນ.
4. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ.

ແບບປາລະໄນ

5. ຄວາມລອດພົ້ນມາໂດຍຜ່ານ:
 - ກ. ພະຍາຍາມເປັນຄົນດີ
 - ຂ. ຄວາມເຊື່ອ
 - ຄ. ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມດໍາເນີນຊີວິດທີ່ດີ
 - ງ. ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການໄປໂບດ
6. ພຣະເຈົ້າປະກາດວ່າ ເຮົາເປັນຄົນຊອບທໍາເມື່ອເຮົາ:
 - ກ. ຮັບບັບຕີສະມາດ້ວຍນໍ້າ
 - ຂ. ຮູ້ສຶກເສຍໃຈຕໍ່ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ
 - ຄ. ອະທິຖານ
 - ງ. ເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ
7. ຖ້າເຮົາຮູ້ສຶກຜິດ ໂສກເສົ້າ ຫລື ໂດດດ່ຽວພວກເຮົາຄວນ:
 - ກ. ມີຄວາມຈິງໃຈໃນສາດສະໜາຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າເກົ່າ
 - ຂ. ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຄວາມສຸກ ແລະ ມີຄວາມສຸກກັບຊີວິດ
 - ຄ. ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ
 - ງ. ຖືສິນ ແລະ ອະທິຖານ

ຕື່ມໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງ

8. " ເພາະໂດຍ _____ ທ່ານໄດ້ຖືກໄຖ່ໃຫ້ລອດພົ້ນໂດຍທາງ _____ . "
9. _____ "ເພາະສະນັ້ນ _____ ພວກເຮົາຈຶ່ງສະຫລຸບວ່າ
ມະນຸດໄດ້ຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາໂດຍ _____ ບໍ່ມີການກະທໍາໃດໆ
ຈາກກົດບັນຍັດ. "
10. _____ ສໍາລັບຄວາມລອດພົ້ນຂອງຂ້ອຍ,
ຂ້ອຍໄວ້ວາງໃຈໃນ _____ .

ການສຶກສາຕໍ່ໄປ

ໂລມ 3:24, ຕີໂຕ 3: 7,
ໂລມ 5: 9, ກິດຈະການ 1: 3,
2 ຕີໂມທຽວ 3:16, ເຮັບເລີ 11: 6,
ໂລມ 10:17, ຄາລາເຕຍ 3:26,
ໂລມ 3:27, ໂລມ 3:25,
ມັດທາຍ 5:48, 1 ເປໂຕ 1:16,
ໂລມ 1:16

